

Tendenser inden for arktisk biodiversitet 2010

Nøgleresultater

This booklet contains the key findings from the Arctic Biodiversity Trends 2010: selected indicators of change report.

Den engelske udgave af denne rapport er den officielle udgave. Rapporten findes i sin fulde længde på www.arcticbiodiversity.is

Anmodning om yderligere oplysninger eller spørgsmål bedes henvendt til:

Arbejdsgruppen for bevaring af arktisk flora og fauna (CAFF)
CAFF International Secretariat
Borgir, Nordurlod, 600 Akureyri, Iceland
Phone: +354 462-3350
Email: aba@caff.is
Hjemmeside: www.caff.is

Acknowledgements

Steering committee members

- Tom Barry, CAFF Secretariat, Akureyri, Iceland
- Cindy Dickson, Arctic Athabaskan Council, Whitehorse, Yukon, Canada
- Janet Hohn, United States Department of the Interior, Fish and Wildlife Service, Anchorage, Alaska, USA
- Esko Jaakkola, Finnish Ministry of the Environment, Helsinki, Finland
- Tiina Kurvits, UNEP/GRID-Arendal, Ottawa, Canada
- Bridgette Larocque, Gwich'in Council International, Inuvik, Northwest Territories, Canada
- Mark Marissink, Swedish Environmental Protection Agency, Stockholm, Sweden
- Aevor Petersen (CAFF Chair), Icelandic Institute of Natural History, Reykjavik, Iceland
- Risa Smith, Environment Canada, Vancouver, British Columbia, Canada
- Inge Thaulow, The Ministry of Domestic Affairs, Nature and Environment, Government of Greenland, Greenland
- Christoph Zockler, UNEP/WCMC, Cambridge, UK

Lead countries

Finland, Greenland, Sweden and United States.

Permanent Participants

Permanent Participants who participated in the preparation of this report were the Arctic Athabaskan Council and the Gwich'in Council International.

CAFF Designated Agencies

- Environment Canada, Ottawa, Canada
- Faroese Museum of Natural History, Tórshavn, Faroe Islands (Kingdom of Denmark)
- Finnish Ministry of the Environment, Helsinki, Finland
- The Ministry of Domestic Affairs, Nature and Environment, Government of Greenland, Greenland
- Icelandic Institute of Natural History, Reykjavik, Iceland
- Directorate for Nature Management, Trondheim, Norway
- Russian Federation Ministry of Natural Resources, Moscow, Russia
- Swedish Environmental Protection Agency, Stockholm, Sweden
- United States Department of the Interior, Fish and Wildlife Service, Anchorage, Alaska

CAFF Permanent Participant Organisations

- Aleut International Association (AIA)
- Arctic Athabaskan Council (AAC)
- Gwich'in Council International (GCI)
- Inuit Circumpolar Conference (ICC) – Greenland, Alaska and Canada
- Russian Indigenous Peoples of the North (RAIPON)
- Saami Council

Acknowledgement of funding and support

We would like to gratefully acknowledge the financial support provided to this project from the following sources: Canada, Finland, Sweden, the Nordic Council of Ministers and UNEP/GRID-Arendal.

We would also like to thank all CAFF countries and Permanent Participants to the Arctic Council for their support and contributions to the successful development of this report. We would also like to thank the Indigenous Peoples Secretariat and all others who participated in the review for this report.

Indledning

Arktis er hjemsted for en bred vifte af biodiversitet, herunder mange globalt vigtige populationer. De omfatter blandt andet mere end halvdelen af verdens vadefuglearter, 80 % af verdens gåsepopulationer, flere millioner rendyr og mange unikke pattedyr såsom isbjørnen. I løbet af den korte ynglesæson om sommeren kommer der 279 fuglearter så langt væk fra som Sydafrika, Australien, New Zealand og Sydamerika for at nyde godt af de lange dage og den intense periode med høj produktion. En række havpattedyr, herunder grå- og pukkelhvaler samt grønlandssæler og klapmyds, migrerer også til Arktis hvert år (fig. 1).

I de seneste år er Arktis kommet under stærkt pres og blevet udsat for store forandringer i forbindelse med en række nye udfordringer og stressfaktorer med klimaforandringer i forgrunden.

Inden for de seneste 100 år er de gennemsnitlige arktiske temperaturer steget næsten dobbelt så meget som de

gennemsnitlige temperaturer på verdensplan. I løbet af de seneste tredive år er den minimale udbredelse af sæsonbestemt havis i Arktis blevet reduceret med 45.000 km² om året. Når tidligere tøvejr og frostvejr også tages i betragtning, er udbredelsen af snedækket på den nordlige halvkugle gået tilbage, og det forventes, at denne tendens vil fortsætte.

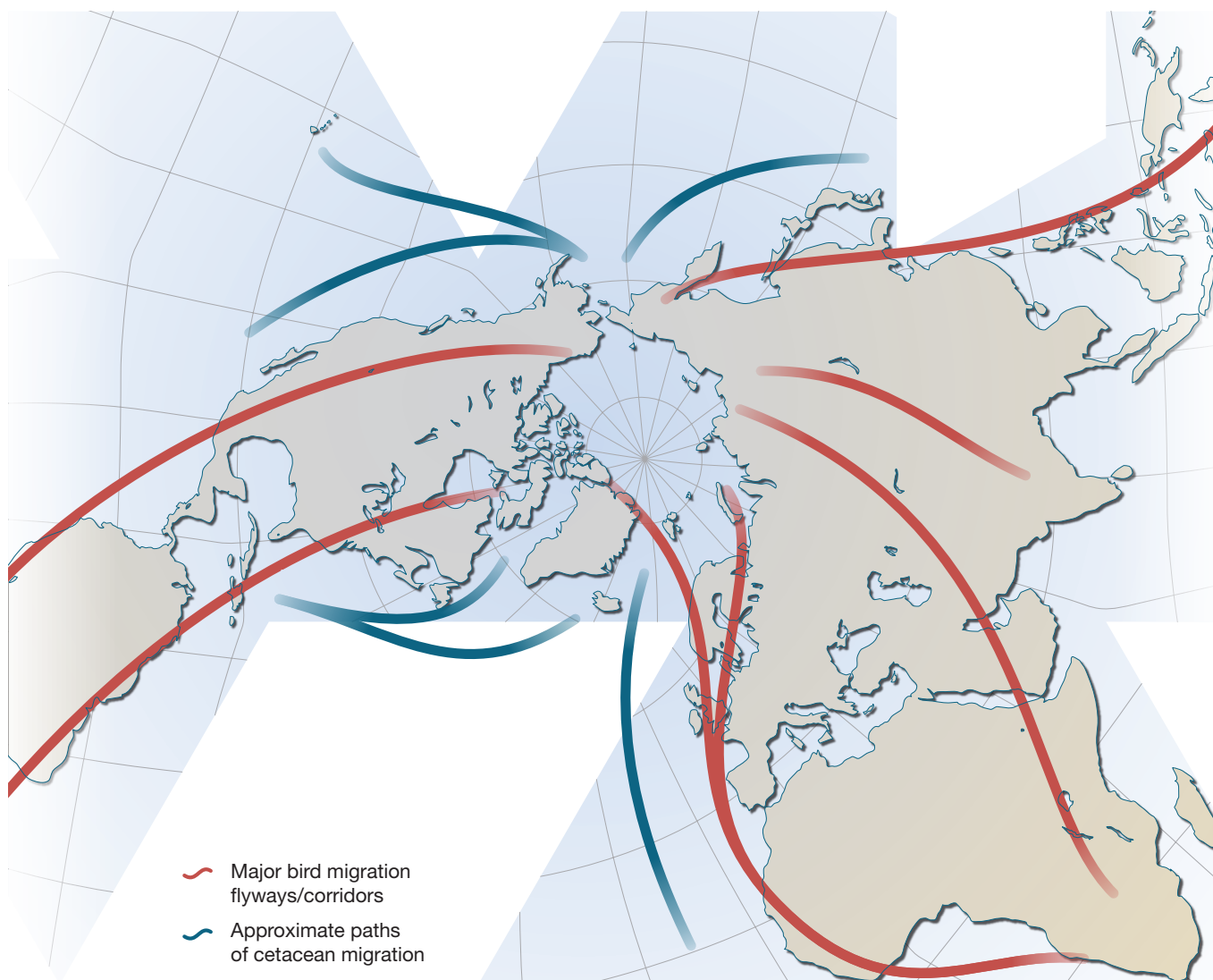

Figure 1: Mange dyrearter, især fugle og havpattedyr, migrerer hvert år til Arktis fra alle verdenshjørner for at yngle.

Omfanget af disse forandringer vil have en stor indflydelse på den biologiske dynamik i Arktis. Nogle af de hurtigste økologiske forandringer med hensyn til opvarmning har fundet sted i saltvands- og ferskvandsmiljøer. De arter, der er hårdest ramt, er dem med begrænset udbredelse eller særlige fødevaner, der er afhængige af isen. Andre forventede konsekvenser af klimaforandringerne og andre stressfaktorer for arktisk biodiversitet, såsom industriel udvikling og udnyttelse af ressourcer, omfatter:

- forandringer i udbredelsen, den geografiske rækkevidde og antallet af arter (herunder invasive fremmede arter) og de endemiske arktiske arters
- levesteder
- forandringer i genetisk diversitet og forandringer i de migrerende arters adfærd.

Arktisk opvarmning og de mange og stadig større påvirkninger af flora, fauna og levesteder har øget behovet for at identificere og udbedre hullerne i vores viden om forskellige aspekter af arktisk biodiversitet og overvågning. Dette behov blev tydeliggjort i rapporten ACIA (Arctic Climate Impact Assessment) fra 2005, som anbefalede, at den langsigtede overvågning af den arktiske biodiversitet skulle udvides og forstærkes. CAFF-arbejdsgruppens svar på denne anbefaling var oprettelsen af CBMP-programmet (Circumpolar Biodiversity Monitoring Program, www.cbmp.is).

Efter oprettelsen af CBMP-programmet besluttede CAFF-arbejdsgruppen, at det var nødvendigt at give politikere og naturbeskyttelsesledere en sammenfatning

Topografisk kort over Arktis

af den bedst tilgængelige videnskabelige og traditionelle økologiske viden omkring arktisk biodiversitet. Dette initiativ, ABA (Arctic Biodiversity Assessment, www.caff.is/aba), blev godkendt af det Arktiske Råd i 2006. Formålet med ABA er at levere en hårdt tiltrængt beskrivelse af den aktuelle tilstand af det arktiske økosystem og den arktiske biodiversitet, at skabe et udgangspunkt til brug i globale og lokale vurderinger af biodiversitet samt at skabe et grundlag for information og rådgivning i forbindelse med fremtidigt arbejde i det Arktiske Råd. Derudover vil det levere aktuel videnskabelig og traditionel økologisk viden, identificere huller i datafortegnelserne, identificere de nøglemekanismer, der fremskynder forandringerne, samt fremlægge politiske anbefalinger i forbindelse med arktisk biodiversitet. Det første resultat fra ABA er oversigtsrapporten Tendenser inden for arktisk biodiversitet – 2010: Udvalgte forandringsindikatorer, som præsenterer en foreløbig vurdering af status og tendenser inden for arktisk biodiversitet. Rapporten er baseret på den række indikatorer, der er udviklet af CBMP.

I forbindelse med rapporten Tendenser inden for arktisk biodiversitet blev der udvalgt 22 indikatorer, som skulle danne et billede af de tendenser, der ses inden for arktisk biodiversitet på nuværende tidspunkt. Indikatorerne

blev udvalgt, så de dækker større artsgrupper med stor udbredelse i de arktiske økosystemer. Hvert indikatorkapitel giver et overblik over status og tendenser for en bestemt indikator samt oplysninger om stressfaktorer og anliggender i fremtiden.

ABA er det Arktiske Råds reaktion på de globale behov for bevaring af biodiversitet. Mens det er tydeligt, at fremtiden for den arktiske natur giver grund til bekymring, er det endnu mere relevant i forbindelse med global biodiversitet. I 2001 opstillede konferencen for deltagerne i CBD (Convention on Biological Diversity) et mål – "inden 2010 at opnå en betydelig reduktion af den aktuelle hastighed for tab af biodiversitet på globalt, lokalt og nationalt plan som et bidrag til bekæmpelse af fattigdom og til gavn for alt liv på Jorden". Efterfølgende blev målet for biodiversitet 2010 godkendt af verdensstopmødet om bæredygtig udvikling (2002) og FN's generalforsamling. Ved det seneste ministermøde i Arktisk Råd blev det bemærket, at rapporten Tendenser inden for arktisk biodiversitet – 2010 vil være et af Arktisk Råds bidrag til FN's internationale år for biodiversitet i 2010 og samtidigt et bidrag til CBD's tredje udgave af Global Biodiversity Outlook, der måler fremskridtene hen imod målet for biodiversitet 2010.

Nøgleresultater

I 2008 vedtog FN's miljøprogram en resolution, der udtrykker "dyb bekymring" i forbindelse med klimaforandringernes påvirkning af de oprindelige arktiske folk, andre lokalsamfund og biodiversiteten. Resolutionen fremhævede de potentielt meget betydelige konsekvenser af forandringer i Arktis. Tendenser inden for arktisk biodiversitet – 2010: Udvalgte forandringsindikatorer fremlægger beviser for, at nogle af de forventede indvirkninger på den arktiske biodiversitet allerede er trådt i kraft. Selvom klimaforandringer er en omsiggribende stressfaktor, har andre stressfaktorer såsom transport af forurenende stoffer over store afstande, rovdrift på vilde arter og ressourceudvikling også en indflydelse på den arktiske biodiversitet. Disse nøgleresultater afspejler oplysningerne i de 22 indikatorer, der præsenteres i rapporten. En mere omfattende videnskabelig vurdering af den arktiske biodiversitet vil kunne findes i den færdige udgave af "Vurdering af den arktiske biodiversitet", som er under udarbejdelse.

Besemann

FINDING

1

Unikke arktiske levesteder for flora og fauna – herunder havis, tundra, termokarst-damme og -søer samt permafrost-tørvemoser – er forsvundet i løbet af de seneste årtier.

Havis understøtter en lang række livsformer i Arktis og er et yderst vigtigt levested for mange arter. Udbredelsen af havis går dog tilbage, og det tilmed langt hurtigere end forudset i selv de mest pessimistiske klimaforandringsscenarier, såsom rapporterne fra IPCC (Intergovernmental Panel on Climate Change). Nogle tidlige tegn på tab af havis-fødekæden er tilbagegangen i populationerne blandt nogle af de arter, der er tilknyttet havisen, såsom ismåger og isbjørne.

De plantesamfund, der udgør tundraens økosystemer – forskellige arter af græs, halvgræs, mos og lav – er i nogle områder ved at blive erstattet af arter, der er typiske i mere sydlige områder, såsom stedsegrønne buske. Træer begynder at nærme sig tundraen, og nogle modeller forudser, at trægrænsen vil være rykket op til 500 km mod nord inden 2010, hvilket vil resultere i et tab på 51 % af tundraens levesteder. Afhængigt af omfanget af disse forandringer kan de økosystemer, der opstår, måske ikke længere betegnes som "arktiske". Resultatet kan blive, at mange af de arter, der trives i Arktis i dag, måske ikke vil være i stand til at overleve der i fremtiden.

Termokarst-søer og -damme¹ er rent biologisk de mest

mangfoldige akvatiske økosystemer i Arktis. Selv om dræning og fremspring af termokarst-søer er en forholdsvis almindelig og naturlig hændelse, har undersøgelser i løbet af de seneste 50 til 60 år vist, at der i nogle områder – såsom de kontinuerlige permafrostzoner i det nordlige Alaska og det nordvestlige Canada og den diskontinuerlige permafrostzone i Sibirien – er en nettotilbagegang af disse søer. Samtidigt er der blevet iagttaget en nettofremgang af termokarst-søer i den kontinuerlige permafrostzone i Sibirien. Indflydelsen af disse forandringer af levestederne på lokale akvatiske populationer, migrerende arter og planteliv er genstand for løbende undersøgelser.

Permafrost-tørvemoser har en unik mangfoldighed af økosystemer, de er de primære levesteder for nogle arter, de opretholder stabilitet i hydrologi og landskab, og de lagrer en enorm mængde organisk kulstof. I sammenhæng med andre påvirkninger medfører klimaforandringer en tilbagegang i udbredelsen og varigheden af permafrosten i de nordlige tørvemoser. Smeltende permafrost og nedbrydning af tørvemoser udleder drivhusgasser, der skaber grobund for yderligere klimaforandringer.

1. Termokarst-søer og -damme dannes ved optøning af permafrost.

FINDING

2

Selvom flertallet af de arktiske arter, der undersøges i denne rapport, for øjeblikket er stabile eller i fremgang, er nogle af de arter, der er vigtige for de arktiske befolkninger eller er af global betydning, i tilbagegang.

Vilde rendyr er meget vigtige for de arktiske befolkninger. Siden 1990'erne og begyndelsen af det nye årtusinde er flokkenes størrelse dog gået tilbage med ca. en tredjedel, fra 5,6 til 3,8 millioner. Mens dette muligvis er resultatet af en naturlig cyklus, er det usikkert om disse populationer kan vende tilbage til deres oprindelige størrelse, når man betænker de mange stressfaktorer, de nu udsættes for, såsom klimaforandringer og øget menneskelig aktivitet.

Selvom vi har lært meget, mangler vi stadig oplysninger om mange arter og forholdet til deres levested. Selv i forbindelse med karismatiske dyr som isbjørnen kender vi kun tendenserne for 12 ud af 19 underpopulationer – otte af disse er i tilbagegang.

Arktiske vadefugle, såsom den islandske ryle, trækker over lange afstande for at yngle i Arktis. Beviser tyder på, at vadefuglenes populationer er i tilbagegang på globalt plan. Ud af de seks underarter af den islandske ryle er tre i tilbagegang, og det formodes, at de andre tre er i tilbagegang, eller også er deres status ukendt.

ASTI (Arctic Species Trend Index), som giver et billede af udviklingen af hvirveldyrpopulationerne i løbet af de

seneste 34 år, viser en moderat samlet tilbagegang på 10 % i terrestriske hvirveldyrpopulationer. Tilbagegangen afspejler delvist tilbagegangen af nogle planteædere, såsom rendyr og lemminger, i det højarktiske område. I det lavarktiske område er hvirveldyrpopulationerne i fremgang som følge af en dramatisk fremgang i populationerne af visse gåsearter, som nu overstiger omgivelsernes bæreevne.

Populationerne af visse talrige havfugle, såsom edderfuglen, er overvejende sunde. Visse arktiske havfuglepopulationer, såsom lomvier, viser muligvis afvigende tendenser. Deres populationer varierer afhængigt af større klimasystemer på den nordlige halvkugle, mens andre stadig er påvirkede af rovdrift.

Bestanden af fjeldørred eller røding ser ud til at være sund i forhold til bestandene i mere sydlige områder. Hvad angår saltvandsfisk, er der tegn på et skifte i nordlig retning i distributionen af visse arter i både de bestande, der fiskes efter, og dem, der ikke fiskes efter. Skiftet synes at være et resultat af klimaforandringer i sammenhæng med andre stressfaktorer såsom fiskeri.

FINDING

3

Klimaforandringer fremstår som den mest vidtrækkende og betydelige stressfaktor for den arktiske biodiversitet. Dog fortsætter forurenende stoffer, opdeling af levesteder, industriel udvikling og ubæredygtige fiskeri- og jagtniveauer med at have en indvirkning. Indviklede samspil mellem klimaforandringer og andre faktorer kan øge indvirkningen på biodiversiteten.

Mange arktiske arters livscyklus er tilpasset forårets begyndelse og sommerens fremkomst for at kunne udnytte højdepunkter i den sæsonbestemte produktivitet. Når is og sne smelter tidligere, planter blomstrer tidligere, og der dukker hvirvelløse dyr op, kan det forårsage en ubalance mellem yngletidspunktet og tilgængeligheden af føde. Derudover har varmere havtemperaturer i nogle områder medført et skift i nordlig retning i distributionen af marine arter såsom visse fiskearter og deres byttedyr. Disse forandringer har været medvirkende til omfattende yngleproblemer for visse havfugle og deraf følgende tilbagegang i populationerne.

Arktisk biodiversitet påvirkes af faktorer uden for Arktis, herunder transport af forurenende stoffer over store afstande i luften og til vands, forandringer af levesteder langs migrationsveje og invasive fremmede arter. Øgede belastninger af forurenende stoffer er blevet påvist i visse underpopulationer af isbjørne, muligvis som et resultat af forandringer i deres kost på grund af tilbagegangen af havis. Den islandske ryle er yderst afhængig af et begrænset antal centrale opholds- og overvintringsområder, hvilket gør dem sårbare i forhold til forandringer af levestederne uden for Arktis.

FINDING

4

Siden 1991 er omfanget af de fredede områder i Arktis steget. Havområder er dog stadig dårligt repræsenteret.

Omfanget af de arktiske områder, der har status af at være fredet, er mellem 1991 og 2010 blevet fordoblet fra 5,6 til 11%. 3,5 millioner km² fordelt på 1.127 fredede områder har en eller anden form for fredet status. 40 % af disse områder har et kystområde, men det er på nuværende tidspunkt ikke muligt at fastslå, i hvilket omfang de omfatter de tilstødende havmiljøer. På grund

af hastige klimaforandringer og nye muligheder for flere menneskelige påvirkninger i Arktis er der et presserende behov for at vurdere, hvor effektive de nuværende terrestriske fredningssystemer er som værktøjer til bevaring af den arktiske biodiversitet. I forbindelse med havmiljøerne, hvor der er langt færre fredede områder, er der et presserende behov for at identificere og beskytte biologisk vigtige havområder.

FINDING

5

Forandringer i den arktiske biodiversitet skaber både udfordringer og muligheder for de arktiske befolkninger.

Tilbagegangen i den arktiske biodiversitet kan have en indflydelse på tilgængeligheden af traditionelle fødevarer. I kombination med en reduceret adgang til ferskvand og den uberegnelige vinteris kan det blive

sværere at opretholde den traditionelle levevis. På den anden side giver den større udbredelse af sydlige arter, forandrede levesteder, forandringer i brugen af ressourcer samt andre faktorer mulighed for at fiske efter og drive jagt på nye arter.

FINDING

6

Langsigtede iagttagelser baseret på den bedst tilgængelige traditionelle og videnskabelige viden er nødvendige for at kunne identificere forandringer i biodiversiteten, vurdere påvirkningen af forandringerne og udvikle tilpasningsstrategier.

Vi stødte på betydelige problemer i forbindelse med udfærdigelsen af denne rapport, idet de fleste lande ikke har langsigtede, interne programmer til overvågning af biodiversiteten. I de tilfælde hvor sådanne programmer findes, er de indsamlede data ikke konsekvente for hele den cirkumpolare region. På enkelte områder, hvor koordinerede overvågningsprogrammer har bestået i lang tid (f.eks. havfugle), er oplysningerne om tendenserne pålidelige, og de bevaringsstrategier, der er baseret på resultaterne af overvågningen, har været vellykkede. ACIA-rapporten fra 2005 påpegede, at langsigtet overvågning ville være en stor hjælp med hensyn til at opdage tidlige advarselstegn og til udvikling af tilpasningsstrategier.

De traditionelle arktiske sprog rummer generationers viden omkring biodiversitet og anvendelsen af den, men mange af disse sprog går en usikker fremtid i møde. Sytten arktiske sprog er uddøet siden 1800-tallet, og elleve af disse sprog er uddøet efter 1989, hvilket er et tegn på, at hastigheden af tilbagegangen er stigende. Tabet af disse sprog er ikke kun et tab af kultur, men også et tab af historisk viden om biodiversitet.

CBMP-programmet, som omfatter videnskabelig, traditionel økologisk viden og samfundsbaseede tilgange til overvågning, anvendes af Arktisk Råds arbejdsgruppe til bevaring af arktisk flora og fauna som et værktøj til at imødegå disse presserende behov for overvågning.

FINDING

7

Changes in Arctic biodiversity have global repercussions.

Arktiske økosystemers betydning for biodiversitet er overordentligt stor, og den rækker langt ud over den arktiske region. For eksempel understøtter Arktis

mange globalt vigtige fuglepopulationer så langt væk som Australien og New Zealand, Afrika, Sydamerika og Antarktis. En tilbagegang i arktiske arter mærkes derfor i andre dele af verden.

Nye problemstillinger og udfordringer

Siden udgivelsen af Arktisk flora og fauna: Status og bevaring i 2001 er der sket mange forandringer i det arktiske miljø. Især er betydningen af klimaforandringer som en påvirkningsfaktor steget kraftigt både i Arktis og globalt. Et varmere klima i Arktis forventes at medføre mange miljømæssige forandringer, herunder smeltende havis, øget afstrømning og muligvis en stigning i havniveauet, hvilket vil have omfattende konsekvenser for de kystnære områder. Nogle af disse forandringer kan allerede ses. Øgede temperaturer har haft en stor indflydelse på arktisk biodiversitet, herunder et skifte i nordlig retning af distributionen af mere sydlige arter, en fremgang i buske og grønne planter, forandringer i plantesamfundene og tilhørende fauna, en stigning i migrerende invasive arter, der fortrænger de hjemmehørende arktiske beboere, og fremkomsten af nye sygdomme. Derudover er forandringer i de periodiske fænomeners indtræden (fænologi) en faktor, der kan føre til ubalance mellem sammenhængende miljømæssige faktorer. Det kan medføre, at visse lokale biodiversiteter er i umiddelbar fare for at uddø.

Selvom vi har lært meget siden 2001, er der stadigvæk mange ubesvarede spørgsmål. Vi ved ikke tilstrækkeligt om klimaforandringernes indflydelse på biodiversiteten, hvilken betydning disse forandringer kan have for lokal flora og fauna, og hvilken indflydelse de kan have på de naturlige ressourcer, som i mange tilfælde er af stor betydning for de lokale befolkninger. ACIA-rapporten viste tydeligt en generel mangel på oplysninger om påviste indvirkninger af klimaforandringerne i forbindelse med biodiversitet. Det er ikke nok at vise, at klimaforandringerne medfører forandringer af de fysiske omgivelser. De arktiske befolkninger lever enten direkte eller indirekte af de biologiske produkter, som landet, ferskvandet og havet tilbyder, ved hjælp af jagt, fiskeri og landbrug. Det er af afgørende betydning, at vi gør os i stand til at opdage forandringer, og hvordan de varierer alt efter geografiske forhold og mellem arter, populationer og biologiske samfund. Vi er nødt til at forstå de arktiske arters indviklede samspil mellem klima og samfund. Selvom disse oplysninger er ved at komme frem, er indsamlingen af data om biodiversitet stadig langt bagefter i forhold til klimamodeller og indsamlingen af oplysninger om det abiotiske miljø.

Der forudses en række udfordringer for arktisk biodiversitet. Som en følge af et varmere klima er det sandsynligt,

at skibsfart og udnyttelse af ressourcer (f.eks. olie- og gasundersøgelser) øges, hvilket øger faren for forurening og forstyrrelse af arktisk biodiversitet. Større udvikling kan medføre ændrede menneskelige bosættelsesmønstre og ændringer i brugen af ressourcer. Tilbagegangen i isdækket kan øge antallet af områder, der er tilgængelige for fiskeri, og gøre nye arter økonomisk tilgængelige og dermed skabe både muligheder og udfordringer for bæredygtig udnyttelse. Mange arktiske arter migrerer

også over store globale afstande og udsættes dermed for miljømæssige forandringer på deres ruter, f.eks. bærer de forurenende stoffer tilbage til Arktis i deres kroppe. Fordi de bevæger sig gennem Arktis og ikke-arktiske områder, er der behov for et internationalt samarbejde uden for Arktis for at samordne bæredygtig bevarelse af disse arter.

Et modtræk til den øgede menneskelige tilstedeværelse i Arktis er oprettelsen af fredede områder. Selvom der sker fremskridt, er omfanget af de fredede områder på nuværende tidspunkt stadig utilstrækkeligt til at repræsentere alle levesteder og økosystemer. Det er f.eks. almindeligt anerkendt, at de fredede havområder er særligt knappe. Der findes ikke engang en komplet oversigt over biologisk sårbare områder i det arktiske havøkosystem, herunder områder på det åbne hav, der er uden for national jurisdiktion. Men fredede områder er kun ét aspekt af bevarelsen af biodiversitet, idet klimaforandringer utvivlsomt vil gøre det nødvendigt at rette opmærksomheden mod mere generelle bevarelsesforanstaltninger på grund af forandringer i distributionen af – og nye tilgange til – lokal flora og fauna.

Der er behov for bedre og mere koordinerede oplysninger om forandringer i biodiversiteten, hvis vi skal være i stand til at finde en løsning på de udfordringer, som den arktiske biodiversitet står over for. Ved hjælp af CBMP-programmet har CAFF samlet en lang række datasæt med oplysninger om forandringer i biodiversiteten. Programmet er en effektiv løsning på mange af de udfordringer, der forudses

som følge af klimaforandringerne og den ændrede menneskelige udnyttelse af de arktiske områder. Der findes allerede mange oplysninger om arktisk biodiversitet, men udfordringen består i at samle alle disse oplysninger, at analysere dem og identificere huller i den cirkumpolare overvågning samt at anvende dem til at muliggøre bedre beslutninger om fremgangsmåder. Det er CBMP's mål at omfatte alle økosystemer på alle niveauer, lige fra det genetiske niveau til økosystemet, ved hjælp af både den nyeste teknologi og de arktiske befolkningers traditionelle økologiske viden. Den aktuelle udfordring er at anvende de tilgængelige oplysninger på en bedre og mere koordineret måde, at fylde hullerne i vores viden og at øge den geografiske udspredding af arktiske oplysninger om bæredygtighed og bevarelse af miljøet – både overordnet set og til gavn for beslutningstagere, de arktiske befolkninger, videnskaben og det globale samfund i almindelighed.

Det er nødvendigt at erkende og finde en løsning på problemerne, hvad angår tabet af lokal viden, såsom arktiske sprog og traditionel økologisk viden. Klimaforandringer og alle tilhørende problemstillinger – hvad enten de er miljømæssige eller menneskeskabte – opstiller en ny række udfordringer for biodiversitet og de arktiske befolkninger. Miljøbeskyttelse skaber enorme udfordringer for Arktisk Råd og alle andre berørte parter med interesse i Arktis. Som Arktisk Råds forlængede arm inden for biodiversitet bidrager CAFF til at finde egnede løsninger i forhold til disse udfordringer.

For additional information
and copies contact:

CAFF International Secretariat
Borgir
Nordurslød
600 Akureyri
Iceland

Phone: +354 462 3350
E-mail: aba@caff.is
Internet: www.caff.is